

Kauniit ja rohkeat

Suomeen on kuulemma saatu maailman kaunein eduskunta. Ei kai se ole ihmekään, kun joka toinen uusi naiskansanedustaja on entinen missi tai maitotyttö tai mannekiini tai pupusöpö tai mitä niitä nyt onkaan. Nämä on nyt jälkiäänestyksellä pantu vielä ulkonäköjärjestykseen. Ykköspaikan vallannut kepulainen parlamentaarikko pääsi pollottamaan iltalehden etusivulle alusvaatteisillaan ja perintöprinsessat vähän vankemmissa vaatteissa.

Seisahtuneisuuden ajan vanhoilliselle äänestäjälle saattaa ilman Viagraa jäädä pätkittäin epäselväksi, miksi ihmeessä kansanedustajien pitää olla missukoita. Onko kauniista ulkonäöstä jotain apua demokratiassa?

Tähän on pakko vastata, että kyllä on. Ajatellaanpa vaikka rinnakkain kahta valtiopäivänaista, joista toisella on isot tissit ja toisella ei ole. En ole ainakaan missään havainnut tutkimustulosta, jonka mukaan isotissinen ei toteuttaisi kansan tahtoa paremmin kuin lattarintainen.

Myös pitkistä sääristä on hyötyä politiikanteossa, sillä niiden varassa yltää kuikuilemaan takarivistäkin uutiskuviin persjalkaisyen eturivin poliitikkojen ylitse. Ja mitä useammin kuvan saa lehteen tai televisioon, sitä ahkerammalta köyhän asian ajajalta näyttää ja sitä lähempänä on ministerinsalkku.

Niin ikään naamavärkillä on runsaasti merkitystä. Jos vaikkapa Tanja Vienenon ja Seppo Kääriäinen puhuvat Agenda-ohjelmasta yhtä aikaa eri kanavilla, niin takuulla enemmän ihmisiä katsoo Tanjan kuin Sepon selostusta. Näin ollen hänen sanomansa leviää laajempiin kansankerroksiin ja demokratia laajentuu merkittäväällä tavalla.

Tästä päästäänkin siihen, että korea ulkomuoto on eräällä tavalla myös tasa-arvon vastaista. Kaikki eivät nimittäin ole mitään kaunokkeja, vaan aivan tavallisia tursakkeita. Oikein rumalla parlamentaarikolla ei ole paljonkaan käyttöä, sillä ihmiset kavahtavat jo hänen ulkonäköään eivätkä jää kuuntelemaan mitä hänellä olisi sanottavaa.

Siinä olisi tekemistä tasa-arvoaltuutetullakin, koska tällä tavalla miehet jäävät auttamattomasti naisia heikompaan asemaan, he kun ovat keskimääräisesti huomattavasti rumempia. Seuraaviin vaaleihin olisikin hyvä harkita rumuuskiintiötä. Esimerkiksi 40 prosenttia kansanedustajista pitäisi siis olla kirveelläveistetyt näköisiä, samoin kuin nykyisissä sukupuolikiintiöissä 40 prosenttia pitää olla kumpaakin sukupuolta.

Toinen mahdollisuus on alistua tosiasioihin, eli siihen että eduskunnasta nyt kerta kaikkiaan on tullut muotihuone, jonne ei kannata yrittääkään alle 90 sentin rinnan ympäröityä. Koska eduskunnan pitää olla kansa pienoiskoossa, tämä johtaa ennen pitkää siihen, että rumat eivät saa äänestää.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)